

Toplumda Huzur ve Hürriyetin Sigortası Olacak

ADİL VE DENGELİ BİR DÜZEN KURULMALIDIR!

□□□□□□□□□□

Bizim inancımızda ve vicdani anlayışımızda İNSAN AMAÇ'tır, İslam ise insanların olgunlaşması ve huzura kavuşması için bir ARAÇ'tır. Bir insanın veya toplumun huzur bulması ve onurlu yaşaması, şu dört temel ihtiyacının doğru ve doyurucu şekilde karşılanmasına bağlıdır. "4-K" formülü dediğimiz bu doğal ihtiyaçların aksaması ise; çeşitli rahatsızlıklarının, hatta itiraz ve isyanlarının başlangıcıdır. Bunlar:

1- Kafa: Eğitim ve öğretimle, hür düşünce yeteneğini geliştirmekle, bilgi ve birikimle doycak ve olgunlaşacaktır.

2- Kalp: İmanla, maneviyatla, güzel ahlâkla ve vicdani duygularla doycak itminana kavuşacaktır.

3- Karın: Karınlar helâl ve yeterli gıdayla, ülkede milli sanayi ve tarımın kalkınmasıyla ve herkesin insanca yaşayacağı şartların oluşturulmasıyla doycak ve huzura ulaşacaktır.

4- Kişilik (itibar): Her insan, doğuştan kazanılan ve temel insan haklarından sayılan; can, mal ve namus emniyetine, din ve düşünce hürriyetine sahip olarak yaratılmıştır. Bu nedenle herkes; dinine, kökenine, kültürüne, düşüncesine ve sosyal statüsüne bakılmaksızın "saygın bir varlıktır", ve itibar görmek onun hakkıdır. Horlanmak ve dışlanmak ise; gizli bir esaret ve açık bir hakaret tavrıdır.

Bir çocuk dünyaya geldiğinde, önce karnının açlığını gidermek üzere ağlamakta ve kendisine gıda ve bedenine-karakterine maya olacak şifalı sütünden emmek üzere anne kucağına bırakılmaktadır. Yani doğal ve doğru olan, öncelikle KARNININ doyurulmasıdır. Ardından; şefkat, merhamet ve sevgiyle KALBİ; yavaş yavaş algılama seviyesine uygun, samimi ve gerçekçi bilgiler, ninniler ve hikâyelerle KAFASI doyuma ve doldurulmaya başlanacaktır. Çocuklara bebeklikten itibaren, sevginin yanında saygı duyulması, ciddiye alınması, itilip kakılmaması, suçlarından dolayı hemen hırpalanmaması... Yani ona bir insan gibi davranılması, kendisine bir kişilik ve onur kazandıracak, özgüveni ve girişim cesareti olan birisi olarak hayata hazırlanacaktır. Yani, İTİBAR ve İTİMAT sahibi olacaktır.

Bu “4-K” formülü; sadece fertler için değil, cemiyetler ve milletler için de gerekli ve geçerli kurallardır.

İşte ADİL Bir DÜZEN’e ve Asil Bir Döneme, ancak farklı kültür ve kökenden, ayrı din ve düşünceden bütün toplumlara; a- Temel insan haklarını sağlamak, b- Herkese huzurlu ve onurlu yaşama şartlarını hazırlamak üzere olgunlaştırılmış, İLMİ, İNSANİ ve İSLAMİ orijinal bir programla ulaşılır.

Adil Bir Düzen, 4 ana başlıktan oluşmalıdır:

1- Adil Ekonomik Düzen,

2- Adil Siyasi ve Hukuki Düzen,

3- Adil İlim ve Eğitim Sistemi,

4- Adil Dini ve Ahlâki Düzenin Prensipleri.

Adil Düzen 6 temel dayanaktan beslenir: 1)Akıllı Selim, 2)Müspet İlim, 3)Tarihi Tecrübe ve Birikim, 4)Vicdani Kanaat ve Tatmin, 5)Evrensel Hukuk kaideleri, 6)İlahi Din ve Kur'an-ı Kerim'in ortaklaşa; hayırlı, yararlı, iyi ve gerekli gördüğü "DOĞRU"ları esas alarak... Ve yine bu altı temel ölçünün ortaklaşa; kötü, çirkin ve zararlı bulduğu "YANLIŞ"lardan sakınılarak hazırlanmalıdır. Toplumun her kesiminin memnun ve mutabık kalacağı; laik, demokratik ve sosyal bir hukuk sistemi olmalıdır. İnsanın bozulmamış fıtratı, yani yaratılış ayarı ve vicdanı, iyi ile kötüyü ayıran en önemli bir dayanaktır. Zira Hz. Peygamber Efendimiz, Hicretin 9. yılında gelip Müslüman olan bir zatın:

"Ya Resulüllah; iyilik nedir, kötülük nedir? Bunlar nasıl bilinir ve ayırt edilir?" sorusunu, sağ elinin üç parmağını onun göğsüne (kalbi üzerine) bırakıp, şöyle yanıtlamıştır: "İyilik;

onu işlediğinde, senin iç dünyanı (fitri duygularını ve vicdanını) huzura kavuşturan ve sana mutluluk ve manevi rahatlama hissi yaşatan davranışlardır.

Kötülük

ise;

başka insanlar o konuda sana fetva verseler bile, onları yaptığında iç dünyana (fıtratına ve vicdanına) huzursuzluk yaşatan ve sende mutsuzluk oluşturan tavır ve yaklaşımlarıdır!.."

Ayrıca Adil Düzen'de Kapitalist ve Sosyalist sistemlerin yararlı ve yapıcı yönleri de alınmalı, ama bunların zararlı ve yıkıcı yönleri ayıklanmalıdır. Örneğin; Sosyalizmin faizi yasaklaması yararlı, ama hür teşebbüsü ve özel sermaye girişimini kaldırması zararlıdır. Bunun gibi Kapitalizmin özel sermaye girişimini desteklemesi yararlı, ama faizi yaygınlaştırması zararlıdır.

ADİL DENGE DÜZENİNİN GENEL ESASLARI

Adil bir Düzen; her dinden, her kavimden ve her seviyeden bütün insanların birlikte barış ve bereket içinde yaşayacağı ve tüm temel hak ve hürriyetlerin sağlanıp korunacağı, İslami, ilmi ve insani yepyeni ve orijinal bir düzendir. Evet Adil Düzen:

Hem İnsanidir; çünkü, yalnız Müslümanları değil bütün insanları kapsamakta ve kucaklamaktadır.

Hem İlmidir; çünkü, akli delillere ve müspet ilmin verilerine uygun hazırlanmıştır.

Hem de Vicdanidir; çünkü, İslam barış ve bereketi esas almaktadır.

Adil Düzen; “Elmüslimune kerrecülil vahid”, “Müslüman (insanların topluluğu) bir kişi (tek vücut) gibidir”

hadisinin hikmet ve gerçeğine uygun olarak, toplum yapısı bir insan vücuduna benzetilerek hazırlanmıştır.

a- İnsanda iyiyi-kötüden ayırmaya yarayan (his (kalbi duygu) ve vicdana) karşılık cemiyet planında (*Adil Dini-Ahlâki*) düzen vardır.

b- İnsanda faydalıyı-zararlıdan ayırmaya yarayan (irade-menfaat düşüncesi ve sindirim sistemine) karşı toplum planında iktisadi (*Adil Ekonomik*) düzen hazırlanmıştır.

c- İnsanda adaleti-zulümden ayırmaya yarayan (ünsiyet ve sinir sistemine) karşılık cemiyet ve devlet planında idari (*Adil Siyasi*) düzen programlanmıştır.

d- Ve yine insandaki doğruyu-yanlıştan ayırmaya yarayan akıl ve düşünce sistemine karşılık toplum planında (*Adil İlmi*) düzen bulunmaktadır.

Bir insan vücudundaki ruhi ve vicdani değerlerle akli düşünceler nasıl uyum içinde bulunuyor, sinir sistemi ile sindirim sistemi, boşaltım sistemi ile dolaşım sistemi nasıl ki birbirine karışmıyor ve müdahale etmiyor (aksi halde kangren ve kanserleşme olur); bilakis her birisi ayrı bir sistem olarak kendi görevini yapıyorsa... Ama bütün bu sistem ve organlar bir beynin güdümünde aynı vücudun sağlık ve selametine hizmet ediyorsa, Adil Düzen içinde de devletin genel bünyesinde, birbiriyle uyumlu ve irtibatlı ama bağımsız 4 ayrı düzen olacaktır. Bunlardan hiçbirisi diğerine hâkim veya mahkûm olmayacak, baskı ve müdahalede bulunamayacak. Adil Düzen'in genel amaçları ve temel esasları çerçevesinde irtibat, intizam ve istişare halinde çalışacaklardır.

"Değişmeyen doğru"ları ve adaleti esas alan düşünce ve düzenler HAK, "Devamlı yanlışlar" üzerine kurulan, haksızlık ve ahlâksızlığa yol açan düşünce ve düzenler ise BÂTİL sayılmıştır.

Bunun içindir ki Adil Düzen;

1- Hakkı üstün tutan bir düzendir.

2- Hürriyeti esas alan bir düzendir.

3- Huzuru ve güveni sağlayan bir düzendir.

Çünkü Adil Düzen;

A- Hem kafayı, B- Hem kalbi, C- Hem kişilik ve itibarı, D- Hem de karnı doyuran bir sistemdir.

Bu arada, farklı köken ve kültürden, ama herkesin hayrına ve huzuruna yarayan, çağdaş bilimin verileriyle ve evrensel hukuk prensipleriyle de uyuşan "*gerçeklere ve güzelliklere*"; sadece, bunlar "DİN"den kaynaklanıyor diye karşı çıkanların; asla olumlu ve onurlu bir tavır sergilemedikleri, demokrasi ve laikliği özümsemedikleri ve içlerine sindiremedikleri de acı bir gerçektir.

Laiklik Kavramının Doğru Kurumlaşması

Kelime ve Kavramların Yozlaştırılması

Yeni oluşan sistemler ve medeniyetler, kendisinden önceki düzen ve dönem içerisinde kullanılagelen birtakım kelimelere, yeni manalar yükleyerek, özel kurumlar yanında, orijinal kavramlar da geliştirirler. Aslında hiçbir dil / lisan ne kadar zengin olursa olsun, birbirinden farklı sistemlerin hepsine birden, tamamen yeni ve orijinal kelimeler veremezler. Öyle ise, sistemleri teşkil ve temsil eden unsurların, ortak bir lisan disiplini oluşturması gerekir. Her sistem bu ortak kelimeleri alır, kendi amaçları istikametinde kullanır ve onlardan özel ve orijinal bir *"kelimeler ve kavramlar ağı"* meydana getirir. İşte İslam dini ve medeniyeti de cahiliye döneminde öteden beri bilinen ve konuşulan

"Allah, İslam, iman, küfür, Nebi, Resul, akıl, kerem, takva, cihat"

gibi kelimelere, öylesine yeni ve orijinal anlamlar yüklemiş ve öylesine yeni ve özel kavramlar meydana getirmiştir ki, kıyamete kadar gelişen bütün zamanlara ve bütün şartlara ışık tutacak ilmi, imani, ahlâki, siyasi ve iktisadi bütün sorunlara çözüm ve çareye esas olacak bir

"değişmez doğrular"

bütününü insanlığa hediye etmiştir. Yapılan ilmi araştırma ve karşılaştırmalar; Kur'an'ın kelime hazinesinin, kendisinden önceki cahiliye Arabistan'ındaki 3 ayrı ve farklı sistemin bir nevi bileşimi olduğunu, ancak bütün bu kelime kalıplarına yepyeni, değişmez ve eskimez manalar doldurduğunu göstermektedir.

Bunlar: 1- Saf ve sade bir hayat süren göçebe bedevîlerin kullandıkları kelimeler, 2- Mekke ve Medine'de yerleşik tüccar ve soyluların konuştukları kelimeler, 3- Arabistan'da yaşayan Yahudi ve Hristiyanların kullandıkları ve Arap diline kattıkları kelimelerdir.

Öyle ise bu "Kelime"lerin İslahı ve Evrensel boyut kazandırılması lazımdır ve zaten Demokrasi ve Laiklik amaç değil araçtır.

Toplumda beğeni kazanmış ve hatta insanlığın genel beklentisi halini almış bazı doğru "Kelime"ler, kötü niyetli insanlar tarafından *"yanlış manalarla doldurulup, şeytani maksatlar"* için istismar edilmektedir.

Bugün bunların başında ise "Demokrasi" ve "Laiklik" gelmektedir. Halbuki mesela "Hukuk" kavramının, evrensel kurallara ve beşeri bir icma (evrensel konsensüs) ile kabul edilmiş temel ve tabii esaslara dayanması gerektiği gibi, Demokrasi ve Laikliğin de böylesine genel ve gerekli bazı kurum ve kavramlara uyması lazım gelir.

Laiklik; *"Devlet düzenini, din adamları sınıfının ve din istismarının güdümünden kurtarmak, farklı din ve mezhep mensuplarının, birlikte barış içinde yaşama şartlarını hazırlamak"*

amacını ve anlamını belirten, evrensel bir kurum ve kavram olarak düşünülmekte ve düşünmektedir, ki bu anlamda güzel ve gereklidir.

Demokrasi

ise

De

'
"

Halkın her kesiminin, aktif ve etkin olarak yönetime katılması, zorbaların ve devrim yobazlarının köleliğinden kurtarılması ve insan onuruna yakışır bir hürriyet ve haysiyet ortamının hazırlanması"

heves ve hayalinin bir simgesi olarak dile getirilmektedir, ki bu amaçla önemli ve önceliklidir. Bu iki anlam ve amaç, temelde İslâm'ın ruhuna da uygun düşmektedir.

Birtakım yanlış ve yozlaştırılmış uygulamalara rağmen "Laiklik ve Demokrasi" hâlâ insanlığın ortak hayali ve ideali konumundadır. Yani insanlık din-devlet barışmasını ve farklı dinlerin bir arada yaşamasını, haklı olarak arzulamaktadır. Öyle ise gerçek ilim ve fikir adamlarına gereken, ilahiyatçı yazar ve araştırmacılara düşen, insanlığın bugüne kadar "Laiklik ve Demokrasi" diye arayıp da bulamadığı, arzulayıp da bir türlü ulaşamadığı "değerlerin ve dengelerin" İslâm'da bulunduğunu anlamak ve anlatmaktır. Bu ilmi ve insani gerekleri ve bu İslami doğruları ve değerleri ise, bugün insanlığın ortak malı konumunda olan ve herkes tarafından kullanılan ve savunulan **"Laiklik ve Demokrasi"**

gibi evrensel kelimelerle açıklamamız daha uygun olacaktır. Yani demokrasi ve laikliği, yeniden yorumlamamız lazımdır. Daha doğrusu bu kelime kalıplarına, ilmi ve insani olan asıl manalarını yerleştirip topluma sunmamız bir ihtiyaçtır.

Bu nedenle "Laiklik ve Demokrasi" gibi evrensel boyut ve beğeni kazanmış kelime ve kavramları, yozlaşmaktan ve yanlış uygulamaktan kurtarıp, bunların izahına ve ıslahına çalışmak ve ilmi temellere oturtmak hem gerekli hem de güzeldir. Çünkü İslâm, insanlar arasında adalet ve hürriyeti gerçekleştirmek için gelmiştir. Bütün peygamberler de bununla görevlidir.[1] Bu nedenle Laiklik ve Demokrasi gibi kelimeleri suçlu ve sorumlu tutup savaş açmak veya bunlardan korkup kaçmak yersizdir. Hem bakınız, Laikliği "Din Karşıtlığı", demokrasiyi ise "Sermaye Krallığı" şeklinde uygulayan bazı hain ve zalim çevreler "Din, İman, Allah, Peygamber, Hak, Hukuk" gibi İslami ve insani kelimeleri kullanmaktan asla çekinmemektedir! Bu doğru ve değerli kelimeleri, yanlış ve değersiz amaçları için sıkça kullanıp istismar etmektedir. Ve bu mühim ve mübarek kalıpların içini boşaltıp bâtıl ve bozuk manalar yüklemektedir. Öyle ise "Laiklik ve Demokrasi" gibi çağdaş ve evrensel kelime ve kavramlara da, bizim sahip çıkmamız ve bunları ilmi ve insani temel ve tanımlara kavuşturmamız oldukça önemlidir ve gereklidir.

Evet; Laiklik: Din hizmetleriyle devlet işlerinin birbirinden ayrılması ise, yerindedir.

Laiklik: Farklı din ve mezhep mensuplarına, devletin ve adaletin aynı mesafede kalması

ise, güzeldir. Laiklik: Değişik din ve düşünceye sahip kesimlerin, birlikte hoşgörü ve barış içerisinde yaşama şartlarının hazırlanması ise, tabii ki gereklidir. Laiklik: Devletin ve düzenin, belli bir inancın veya din adamları sınıfının güdümüne bırakılmaması ise, elbette isabetlidir. Laiklik: Herhangi bir dine veya dinsizliğe mensup olmanın, devlet ve hukuk önünde; ne özel bir imtiyaz ve hürmet, ne de kasıtlı bir mağduriyet ve mahrumiyet nedeni sayılmaması ise, herhalde sahiplenmelidir.

Ancak; Laiklik: Bir ülkenin anayasaları yapılırken ve diğer gerekli kanun ve kurumları hazırlanırken, toplumu oluşturan unsurların ve hele kahir çoğunluğun *“dini, manevi değerlerini, gelenek ve göreneklerini, örf ve âdetlerini hiç hesaba katmama, esas almama”*

şeklinde ifade edilmek isteniyorsa; bu hem imkânsızdır, hem haksızlıktır, hem de yararsızdır! Üstelik doğal ve sosyal kanunlara da aykırıdır. Ve zaten Laikliğin böyle anlaşılıp uygulandığı tek bir ülke dahi yoktur. Çünkü halkın kimliğini, kültürünü ve hayat tarzını şekillendiren en önemli etken olan “Dini” dışlayarak hazırlanmış ve halka onaylatılmış-despotik düzenler dışında, tek bir demokratik örnek bulunamayacaktır. Ve bu açıdan bakıldığında, hâlihazır anayasamızdaki Diyanet Teşkilatı Kurumu, kanunları ve uygulaması da, laikliğe aykırıdır... Ve

“devletin temel nizamını kısmen de olsa dini temellere dayandırma”

suçlamasının muhatabı konumundadır!? Oysa asla unutulmasın ki, bu Diyanet Teşkilatını bizzat Atatürk kurmuşlardır. Çünkü hukuk, halk içindir. Halkın inancını ve manevi ihtiyacını hesaba katmayan ve özellikle “İslam” kokusu aldığı her şeye düşman tavır takınan bir anlayış ve yaklaşım laiklik değil, ladinliktir (Dinsizliktir) ve laubaliliktir. Çünkü böyle yanlış ve tutarsız bir uyarılma ve uygulama: □ Önce, Devlet-Millet barışını bozacak, □ Din-Devlet zıtlaşmasını ve çatışmasını doğuracak, □ Ülkede huzur ve güven ortamını sarsacak, □ Ekonomiden eğitime, yatırımdan üretime, sanattan kültüre, her yönlü kalkınmayı ve hayırda yarışmayı ortadan kaldıracak, □ Ve nihayet o ülkeyi, dış güçlerin yarı sömürge sahası; hükümetleri ise, uzaktan kumandalı kuklası durumuna sokacaktır...

Cumhuriyet ve demokrasi gibi kavramların, adı aynı ama tadı çok farklı onlarca çeşit uygulamaları olduğu gibi, Laikliğin de genelde üç türlü ve birbirine aykırı algılamaları vardır:

1- ATEİST LAİKLİK: Çöken komünist Rusya’da olduğu gibi, her türlü dini inanış ve yaşayışı, hem devletten, hem mabetten, hem aileden ve hatta fert fert beyinlerden dışlama ve yasaklama anlayışıdır. Ve tabii çok kısa zamanda çürümek ve çökmekle sonuçlanmıştır.

Yazar Ahmet AKGÜL
10 Şubat 2020

2- BİZANTİNİST LAİKLİK: Dini kavram ve kurumları, devletin kontrolüne ve hizmetine uygun olarak kısıtlama ve basit bir inanç olarak kullanma mantığı ve münafıklığıdır.

3- REALİST LAİKLİK: İlimi gerçeklere ve insani değerlere uygun şekilde:

a- Din işleriyle devlet hizmetlerinin birbirine karıştırılmadığı,

b- Din ile devletin birbirine düşman olup çatışmadığı ve zıtlaşmadığı,

c- Din ve devletin barıştığı ve her birinin kendi sahasında vatandaşa hizmet yarışı yaptığı en doğru ve dürüst yaklaşımdır. Türkiye’de, biz Milli Görüşçülerin ve Adil Düzençilerin savunduğu işte bu ilmi ve insani anlayıştır. Yani amaç insandır. Din de, devlet de insana hizmet için birer araçtır.

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}toplumahuzurveadilduzen{/mp3}

---

[1] Şura: 15